

நீயே, அந்த மனுஷன்! THOU ART THE MAN!

2 சாமுயேல் 11:1 - 12:7

“தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும்.” - சங்கீதம் 51:10

வேதாகமம் உலகத்திலுள்ள மற்றப் புத்தகங்களைப்போல அல்ல. இது எல்லாப் புத்தகங்களைக் காட்டிலும் மிக நேர்மையானதும், மிக வெளிப்படையானதும் ஆகும். தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்ற மனுஷன் என்று அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒருவர் பாவம் செய்தபோது, மிக அதிகமாகக் கண்டிக்கப்பட்டு, மிகக் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்பட்டார். உமக்குப் பயப்படும்படிக்கு உம்மிடத்தில் மன்னிப்பு உண்டு என்கிற இந்த வேதவாக்கியத்தில் ஒரு பாடம் இருக்கின்றது (சங்கீதம் 130:4). தேவன் இரக்கமற்றவர் அல்ல எனும் உண்மையும், அவர் நம் பெலவீனமான மற்றும் அபூரணமான நிலைமையினை அலட்சியமாகக் கருதுகிறதில்லை எனும் உண்மையும், நமது மாம்சீக பெலவீனங்கள் கண்டிக்கப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டாலும், நமது மனதின் நோக்கத்தையே தேவன் மதிக்கின்றார் எனும் உண்மையும் நாம் அவரிடத்தில் அதிக பயபக்தியைக் கொண்டிருக்கச் செய்கின்றது. ஒருவேளை நாம் தேவனை இரக்கமற்றவர் என்று மாத்திரம் எண்ணிக்கொண்டிருந்திருப்போமானால், இப்படியாக பயபக்தியாய் இருந்திருக்க மாட்டோம்.

இந்தப் பாடத்தில் உயர்ந்த குணத்தை வெளிப்படுத்திய ஒருவர் (தாவீது), விபச்சாரம், கொலை போன்ற கண்டனத்திற்கேதுவான பெலவீனங்களை வெளிப்படுத்தியிருப்பதில் நாம் ஆச்சரியமடைகின்றோம். நாம் இளைஞனான தாவீதையும், தேவனுக்கான அவரது பயபக்தியையும், அவரது விசுவாசத்தையும், அவரது நேர்மையையும், அவரது சோதனைகளையும், கஷ்டங்களையும் நினைக்கின்றோம். இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர் எப்படி மாறினார் என்று நாம் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகின்றோம். அதன் இரகசியத்தைக் கண்டுபிடிப்பது முடியாததல்ல. வறுமையில் முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்வது என்பது, அரண்மனையின் செல்வங்களும், இன்பங்களும், பழக்கவழக்கங்களும் மற்றும் சுதந்தரங்களும் சூழ்ந்திருக்கும்போது வாழ்வதைக்காட்டிலும் எளிது. தேவனுடைய தயவையும், பிரசன்னத்தையும் அடையாளப்படுத்துகின்ற தேவனுடைய உடன்படிக்கைப்பெட்டி அவரது நகரத்தில் தற்போது இருக்கின்றது என்பதை இராஜா கொஞ்சம் மறந்துவிட்டார். கர்த்தருடைய கண்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலுமுள்ள நன்மைகளையும், தீமைகளையும் பார்க்கின்றது என்ற உண்மையை அவர் நன்கு அறிந்தவர் ஆவார். எனினும், நீர் என்னைக் காண்கின்ற தேவன் என்கிற எண்ணம் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தைப் பார்த்ததினால் அவரது உள்ளத்தில் மீண்டுமாக வந்திருக்க வேண்டும்.

எனினும், தாவீது இராஜா பாவம்செய்கிற நிலைமைக்கு அவரது இருதயமும், உள்ளமும் திடீரென்று வந்திருக்காது என்று நிச்சயிக்கின்றோம். இந்தக் காரியம் பல மாதங்களாக சிந்தையில் வந்து, படிப்படியாக அது உச்சத்தை அடைந்திருக்க வேண்டுமென்று பதிவுகள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றது. அவரது நடத்தையைப்போலவே

அவரது இருதயமும் தவறானது என்று யுகிப்பது சரியானதாக இருக்காது. பின்வரும் நடக்கைகளை வைத்துப்பார்க்கும்போது அவரது இருதயம் இன்னும் தேவனுக்கும் மற்றும் நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் விசுவாசமாக இருந்தது என்றும், ஆனால் எப்படியோ அவரது இருதயம் விழித்திராமல் தூங்கிவிட்டது என்றும், அவரது மாம்சம் சுறுசுறுப்பாக இருந்தது என்றும் நாம் அனுமானிக்கலாம். நீதிக்குத் தூங்கினவராகவும், பாவத்திற்கு விழித்திருந்தவராகவும் இருந்தார். அவருக்கு முன்னதாக மற்ற இராஜாக்களின் அனுசூலமற்ற உதாரணங்களும், அவர்கள் அப்பியாசப்படுத்தின சுதந்தரங்களும் இருந்தன. தேவனுடனான அவரது உறவு அவரைப் புத்திக்கூர்மையுள்ளவராக்கியது; ஆனால் சோதனைக்கு/சபலத்திற்கு இடங்கொடுத்ததில், இப்பொழுது அந்தப் புத்திக்கூர்மையான மனம் தீய வழியில் மிகவும் திறம்பட செயல்பட்டது.

ஒரு தைரியமுள்ள ஊழியக்காரன்

தாவீது, முதலில் தனது அயலானின் மனைவியை இச்சித்தார். இந்தப் பாவ மனநிலையைக் கண்டிக்காமல், அயலானின் மனைவியைத் திருடும்வரை, அது தொடரும்படி அனுமதித்தார். அவளது கணவன் ஒரு விசுவாசமுள்ள இராணுவ வீரனாக இருந்தார். அவமானத்திலிருந்து இராஜாவைக் காப்பாற்ற அந்த வீரனின் மரணம் அவசியமாகக் காணப்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட பட்டணத்தின்மீது தாக்குதல் பண்ணும்போது, அந்த விசுவாசமுள்ள வீரனை முன்னால் நிற்கும்படி செய்து, பின்னர் சேனையை பின்வாங்க உத்தரவிட்டு, அவனை எதிரிகள் கொல்ல விட்டு விடும்படி, தனது இராணுவ தளபதிக்குத் தாவீது சொல்லி அனுப்பியபோது, அவரது மனசாட்சி நிச்சயமாகத் தூங்கிவிட்டது.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அங்கே பலியானது குற்றமற்ற கணவன் மட்டுமல்ல, இன்னும் அநேகர் இறந்தனர். நீதி நியாயங்கள்மேல் பற்றுதல் உள்ள தாவீது இராஜா, எப்படி இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைச் செய்தார் என்று அல்லது இந்தச் சூழ்நிலைகளின்கீழ் எப்படிச் சமாதானத்தைப் பெற்றிருக்க முடிந்தது என்று நம்மால் கற்பனைசெய்து பார்க்க முடியவில்லை. ஒன்பது மாதம் அல்லது அதற்குமேலான இந்தக் காலகட்டத்தில் அவரது அழகான சங்கீதங்கள் நிச்சயமாக எழுதப்பட்டிருக்க முடியாது. உரியா இறந்துவிட்டார்; திருடப்பட்ட அவரது மனைவி தாவீதின் மனைவியாக்கப்பட்டாள். பின்னர் அவர்களுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது.

பிறகு தீர்க்கத்தரிசி நாத்தான், இராஜாவிடம் வந்தார். ஒரு கதை மூலமாக அவரது கண்டனத்தை ஞானமாகத் தெரிவித்தார். ஓர் ஏழையான மனிதன், ஒரு பெண் ஆட்டுக்குட்டியை வைத்திருந்தான். அவனது பணக்கார அயலான், அந்த ஆட்டுக்குட்டியை ஏமாற்றி எடுத்துக்கொண்டான். இப்படியாக அந்தக் கதையைச் சொன்னார். தாவீது இராஜா நீதி உணர்வின் நிமித்தம் கோபமுண்டவராகி, இந்தக் காரியத்தைச் செய்தவன் மரணத்திற்குப்பாத்திரன், அந்த ஆட்டுக்குட்டிக்காக நாலத்தனையாகத் திரும்பக்கொடுக்க வேண்டும் என்றார். அப்பொழுது நாத்தான் இராஜாவை நோக்கி: "நீயே அந்த மனுஷன்!" என்று கூறி சரியானபடி பாடத்தைப் புகட்டினார். இதற்குத் தைரியம் தேவைப்பட்டது. யாராவது தேவனிடமிருந்து ஒரு செய்தியைப் பெற்றால், அதை ஞானத்துடனும், உண்மையுடனும் அறிவிக்க தைரியம் வேண்டும்.

உடனே தாவீது இராஜாவின் இருதயம் விழித்துக்கொண்டது. உடனே அவரது மனசாட்சி தட்டியெழுப்பப்பட்டது. அவர் தனது நடத்தையை, மற்ற இராஜாக்களின் செயல்பாட்டின்படியல்ல, மாறாக நீதி, சத்தியம், கருணை மற்றும் இரக்கம் தொடர்புடைய

தெய்வீக நிலைப்பாட்டின்படி பார்த்தார். தான் ஒரு பாவி என்பதைக் கண்டார். உண்மையிலேயே நியாயப்பிரமாணத்தின்படி விபச்சாரம் மற்றும் கொலை குற்றத்திற்கு மரணமே தண்டனையாகும். இராஜா உடனே தனது பாவத்தை ஒப்புக்கொண்டார், ஜெபித்தார், உபவாசித்தார், வருந்தினார். தாவீது தனது பாவத்தை அறிக்கையிட்டு வருத்தப்பட்டதினால், தேவன் அவருக்கு மரணதண்டனை கொடுக்கமாட்டார் அல்லது அவரிடமிருந்து தம் கருணை அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார் என்று தெய்வீக வழிநடத்துதலின்படி தீர்க்கத்தரிசி அவருக்கு அறிவித்தார். எனினும் அவரது பாவத்தின் விளைவாக பிறந்த குழந்தை உயிரோடிராது என்றும், சில காலத்திற்குப்பிறகு அவரது மீறுதலுக்காக கடுமையான தண்டனையை அனுபவிப்பார் என்றும் அறிவித்தார்.

இங்கே நாம், தேவனுடைய ஜனங்களாக, அவருடன் உடன்படிக்கை உறவுக்குள் இருக்கின்றவர்களுக்கான தெய்வீக அரசாங்கத்தின் ஒரு கொள்கையை உணர்ந்து கொள்கின்றோம். பாவங்களைப் பொறுத்தவரை நீதி செயல்படுத்தப்படுகின்றது; எனினும் தனது பாவத்திற்காக வருந்துகிறவனுக்குத் தேவதயவு கொடுக்கப்படுகின்றது. அநேக கிறிஸ்தவர்கள் இதே அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். தேவன் அவர்களைத் தொடர்ந்து பாவிகளாக நடத்துகிறதில்லை; அவர்களது மனவருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர்களை மன்னிக்கின்றார்; அதேசமயம் ஒரு மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான் என்கிற அவரது ஏற்பாட்டின்படியே செயல்படுகின்றார். இந்தத் தெய்வீக ஏற்பாட்டில், பாவத்தை ஊக்குவிக்கிற காரியம் ஏதுமில்லை; மாறாக அனைத்தும் நீதியை ஊக்குவிக்கின்றதாக இருக்கின்றது; [R5681 : page 139] ஒருவன் பாவத்திற்குள் விழுந்துவிட்டால், இதினிமித்தம் பாவி சில கடுமையான தண்டனையைத் தனது மரணம்வரை அனுபவிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும், அந்தப் பாவி தெய்வீக மன்னிப்பை பெற்றுக்கொள்ளவும், அவனது வாழ்க்கையைச் சீர்த்திருத்தவும் இந்த ஏற்பாடு ஊக்குவிக்கின்றதாக இருக்கின்றது.

மனந்திரும்புதலைப் பற்றின சங்கீதம்

51-ஆம் சங்கீதத்தினால் அநேக கிறிஸ்தவர்கள் மனந்திரும்ப உற்சாகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். நிச்சயமாக யாரும் இதன் மூலம் பாவஞ்செய்யத் தூண்டப்படவில்லை. நாத்திகராகிய வால்டேர் என்பவர் இந்தச் சங்கீதத்தைக்குறித்துக் கேலிச்சித்திரம் எழுத முற்பட்டபோது, அதன் பயபக்தியான நயத்தினால் மிகவும் அச்சமடைந்து, முழுமையான மனவியாகுலத்துடன் தனது பேனாவை தூக்கி எறிந்துவிட்டு, தனது இருக்கையில் சாய்ந்துவிட்டார் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இப்படியாக ஒரு பரிசுத்தவான் விழுந்ததையும், எழும்பியதையும் நாம் காணும்போது, எப்படி நாம் பாவஞ்செய்ய முடியாதவர்கள் என்று எண்ண முடியும் என்று பிஷப் ஹால் என்பவர் இதைக்குறித்துக் கூறியுள்ளார். தாவீது இராஜா உயர்ந்தவராக இருந்தபோதிலும், அவர் புதிய ஏற்பாட்டின் பரிசுத்தவான் அல்ல. அவர் இருதய அளவில் பரிசுத்தவானாக இருந்தாலும், அவர் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படவில்லை; ஏனெனில் நாம் யோவான் 7:39-ஆம் வசனத்தில் வாசிப்பதுபோல, பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படாதிருந்தது.

பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்படுதலும், அதனால் புதிய சுபாவத்திற்கு ஜெனிப்பிக்கப்படுதலும் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் ஆரம்பித்து, இன்றும் தொடர்கின்றது. தாவீது இராஜா இப்படிப்பட்ட தவறுகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவோமேயானால், பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட தேவனுடைய பரிசுத்தவான் யாராவது சத்துருவின் இப்படிப்பட்ட ஒரு கண்ணியில் அகப்படும்போது நாம்

எவ்வளவு ஆச்சரியப்படுவோம். ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் அதிகமான அனுசூலம் பெற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள். எப்படியெனில் அவர்கள், தெய்வீக வாக்குத்தத்தம், தெய்வீகத் திட்டம் மற்றும் தெய்வீகக் குணலட்சணத்தைப்பற்றிய அதிகமான அறிவினால், மகா வெளிச்சத்தைப் பெற்றது மாத்திரமல்ல, அவர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கேதுவாய் நடக்கும் மற்றும் திராணிக்குமேலாக நீங்கள் சோதிக்கப்படுகிறதற்கு இடங்கொடாமல், சோதனையைத் தாங்கத்தக்கதாக, சோதனையோடுகூட அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளும்-படியான போக்கையும் உண்டாக்குவார் என்கிற வாக்குத்தத்தங்களோடுகூட, தங்களுக்கு உதவியாளராய் கர்த்தராகிய இயேசுவையும் பெற்றிருக்கின்றார்கள். (உரோமர் 8:28; 1 கொரிந்தியர் 10:13)

தேவனே, உமது கிருபையின்படி எனக்கு இரங்கும், உமது மிகுந்த இரக்கங்களின்படி என் மீறுதல்கள் நீங்க என்னைச் சுத்திகரியும். என் அக்கிரமம் நீங்க என்னை முற்றிலும் கழுவி, என் பாவமற என்னைச் சுத்திகரியும். என் மீறுதல்களை நான் அறிந்திருக்கிறேன்; என் பாவம் எப்பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிற்கிறது. இந்த உண்மையான வார்த்தைகள், இராஜாவின் மனக்கண்கள் மாதக்கணக்கில் மேகத்தினால் மூடப்பட்டிருந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது. பூமிக்குரிய மேகமும், மாம்சீக பெலவீனமும் அவருக்கும், தேவனுக்கும் இடையே ஒரு திரையைப்போல எழும்பி, தேவனுடைய முகத்தின் வெளிச்சத்தை மூடியிருந்தது.

இந்தப் பாடம் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் பொருத்தமானது. தனக்கும், கர்த்தருக்கும் இடையே சிறிதளவான நிழல் வந்துள்ளதை உணரும் ஒரு கிறிஸ்தவனின் மனோபாவம் எப்படிப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கவிஞன் பின்வருமாறு சித்தரித்துள்ளார்:

என் பிரியமான பிதாவே, என் ஆத்துமாவின் சூரியனே,
நீர் அருகே இல்லாத ஓர் இரவை நான் அறியேன்.
உமது ஊழியக்காரரின் கண்களிலிருந்து உம்மை மறைக்கும்
எந்தப் பூமிக்குரிய மேகமும் எழும்பாமலிருப்பதாக!

நாம் தேவனுடன் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதில் உள்ள முக்கியமான பாடமாகும். தேவனுடைய பிள்ளை தனது அலுவல்களில் தேவனுடைய மேற்பார்வைக்காகவும், சரியான பாதையில் நடப்பதற்கான அவரது உதவிக்காகவும் காலையில் அவரிடத்தில் ஜெபிக்காமல் போகக்கூடாது. பரலோக வீட்டிற்கு அருகாமையில் செல்வதற்கான வழியில் எந்தளவுக்கு இன்று சென்றிருக்கின்றோம் என்பதை உணர்வதற்காக, அந்தந்த நாளின் செயல்களை நினைவுபடுத்திப் பார்க்காமல், தேவனுடைய பிள்ளை படுக்கைக்குச் செல்லக்கூடாது. ஒருவேளை வெட்கப்படக்கூடிய செயல் ஏதாவது செய்திருந்தால், எதிர்காலத்தில் சகாயம்பெற தேவையான உதவிக்காகக் கிருபாசனத்தண்டைக்கு உடனே அவன் செல்ல வேண்டும்.

இப்படியாகத் தேவனுடைய பிள்ளை, பிதாவாகிய தேவனோடும், இரட்சகரோடும் அனுதினமும் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, அவர்களது அன்பில் நிலைத்திருக்கவும், இந்தப் பாடத்தில் நாம் பார்த்ததுபோன்று இப்படிப்பட்ட எந்தவித பெரும்பாவத்தில் விழுந்துவிடாதபடி பார்த்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். தாவீது இராஜாகூடத் தேவனுக்கும், அவருக்கும் இடையே மாம்சீக பூமிக்குரிய மேகங்கள் படிப்படியாக எழும்ப அனுமதிக்காமல் இருந்திருப்பாரானால், அவர் இப்படிப்பட்ட பாவங்களில் விழுந்திருக்க மாட்டார் என்று நாம் நிச்சயிக்கின்றோம். [R5682 : page 139]

என் பாவங்களைப் பாராதபடிக்கு நீர் என் முகத்தை மறைத்து, என் அக்கிரமங்களை-
யெல்லாம் நீக்கியருளும். தேவனே, சுத்த இருதயத்தை என்னிலே சிருஷ்டியும்,
நிலைவரமான ஆவியை என் உள்ளத்திலே புதுப்பியும். உமது சமூகத்தை விட்டு என்னைத்
தள்ளாமலும் உமது பரிசுத்த ஆவியை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளாமலும் இரும்.
உமது இரட்சணியத்தின் சந்தோஷத்தைத் திரும்பவும் எனக்குத் தந்து, உற்சாகமான ஆவி
என்னைத் தாங்கும்படி செய்யும். அப்பொழுது பாதகருக்கு உமது வழிகளை உபதேசிப்பேன்;
பாவிகள் உம்மிடத்தில் மனந்திரும்புவார்கள்.

பழைய ஏற்பாட்டுகால விசுவாசிகளுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானது, இன்று சபைக்குக்
கொடுக்கப்படுவதுபோன்று கொடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், அவர்களது காரியங்களில்
அது தேவனுடைய அனுக்கிரகத்தின் வெளிப்பாடாக இருந்தது; இதைத்தான் இங்கே தாவீது
இராஜா குறிப்பிடுகின்றார். மோசேயிலிருந்து யோவான் ஸ்நானன்வரை, மோசேயின் கீழாக
பணிவிடை வீட்டாராய் இருந்தார்கள், ஆனால் சிவசேஷ்யுகத்தில் பிரதான குமாரனாகிய
இயேசு கிறிஸ்துவின் கீழாக, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட புத்திரர் வீட்டார்
இருக்கின்றார்கள் என்பதை நாம் நினைவுகூர வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம். (எபிரெயர்
3:5-6)
